

Valet närmar sig. Någon direkt diskussion om Mellanösternpolitiken har det inte varit - förutom den uppmärksamhet som antisemitiska och terrorhyllande uttalanden från ett antal politiker har fått. Många har fått lämna sina platser men dess värre finns alltför många kvar som har en aningslös och vinklad syn på vad som verkligen händer i området. Ännu fler ströks av Vänsterpartiet denna vecka efter avslöjanden i Expressen.

Till detta bidrar naturligtvis medias nästan konsekventa vilja att framställa Israel som problemet och den skyldiga parten. Ett av de senaste exemplen är den senaste kritiken mot bosättningar på Västbanken, i Judéen och Samarien. För det mesta får tittaren och läsaren varken veta bakgrunden till det som händer eller vilka regler och avtal som påverkar situationen. Istället får några ledsna eller arga palestinier uttala sig - följt av en mycket kort redovisning av vad någon från israelisk sida sagt i ärendet. Inte konstigt att många får en negativ bild av Israel och dess roll i händelserna.

Det är verkligen inte bara i Sverige som mediabilden är skev och orättvis. Det är ett problem i de flesta länder i väst. Norge och Sverige hör dess värre till de värsta syndarna. Ofta struntar media i att uppmärksamma nyheter från Israel, framför allt om de kommer från officiella källor och är positiva för den judiska staten. Det är först när någon på den palestinska sidan kritiserar Israel som media vaknar. Eftersom det finns ett fullständigt orimligt antal journalister på plats i Israel slåss de om att komma ut först med sina kommentarer och reportage. De palestinska uppgifterna kontrolleras inte mer än nödvändigt, trots att de ofta kommer från aktörer som är tydligt hatiska mot Israel, vilket medför att många uppgifter blir fel. Kommentarer från Israel hämtas helst från grupper som är fientliga till regeringen och inte sällan även till staten och dess institutioner. En del av dessa regeringsfientliga aktörer är extremister som befinner sig långt från det israeliska samhällets värderingar. Att det är så kommer nästan aldrig fram i några reportage. Kommentarer och förklaringar från IDF och regeringen får mycket lite utrymme, trots att de - till skillnad från de palestinska aktörerna - representerar en demokratisk stat.

Mot den bakgrunden är det inte så konstigt att många får en orättvis och konstig bild av Israel. Vi matas ständigt med vinklade reportage om Israel men får sällan höra om verkliga brott mot folkrätten i Sudan och Kina.

Vi får rapporter som ofta hoppar över att Israel strider mot terrorgrupper som har stöd från den teokratiska diktaturen Iran. Minsta problem i Israel blir världsnyheter samtidigt som betydligt större frågor i andra länder inte får någon uppmärksamhet alls. Det är bra att media bryr sig om Israel men tragiskt att resultatet blivit en ständig kampanj mot den judiska staten.

Eftersom det är så här är det oerhört viktigt att vi som förstår vad Israel står för och känner solidaritet med landet vågar protestera när landet kritiseras på ett orättvist sätt. Vi måste ha förståelse för att de som bara följer vanliga mediakanaler har svårt att förstå vårt budskap. Det krävs både tålamod och energi för att gång på gång orka och våga ifrågasätta den djupt orättvisa bild av Israel som hela tiden matas ut av påstått objektiva journalister. Deras chefer förväntar sig material som stöder palestiniernas sak och journalisterna anpassar sig till kraven och andra kanalers rapportering. Vi kan inte ändra den här situationen över en natt men om vi hjälps åt kan vi åtminstone förbättra balansen en smula varje gång vi orkar och vågar ifrågasätta och säga emot.

Tack för ert stöd till oss, er tid och ert engagemang för Israel

Mats Fält

Redaktör & vice ordförande